

cius 12-iki nagy árvíz a házát elsodorta.) 1875 április 19-én a Kossuth-féle „János, Finnland hercege” c. színműben végleg elbúcsúzott a színpadtól.

Kovács József (vasvári), színész, sz. 1832 február 17-én, Pakson, Tolna vm., megh. 1894 október 2-án, Nagysurányban. Atyja K. István, megyei orvos volt. K. 12 gyermek közül a nyolcadik, már kora ifjúságában vágyódott a színpályára és első ízben mint műkedvelő Dunaföldváron lépett fel a bátyja darabjában, Bács Károly színtársulatánál, a „Véletlen halál” c. darabban. Hozzá tartozói orgonamesterhez adták inasnak, de K. addig ólálkodott a színpad körül, amíg végre 1850 október 2-án Kalocsára vetődött s beállt színésznek. Itt első nagyobb szerepe Kis Bálint volt a „Csikós”-ban. Innen, ugyancsak Bács társulatával, Tolnára ment. 1851-ben szintén Bácsnál működött, bejárva a Dunántúl városait. 1851-ben Szöllősy és Szuper társigazgatók tagja lett, kiknél 1856 augusztus végéig maradt. Ugyanez év végén Latabárhoz szerződött s annál maradt 1858 tavaszáig, mikor Molnár György tagja lett. 1864-ben, Molnár bukásával, Kolozsvárra szerződött, Fehérváry Antalhoz, 1868-ban ismét visszajött Molnárhoz s ennek második bukása után — hogy a fővárost el ne kelljen hagynia — Virágh Gyula és Vincze János társaságában a Komlóban működött daltársulati tagként, míg végre 1870—1875-ig a Nemzeti Színház karénekeise lett. 1875-ben a Népszínházhoz került, 1893-ban nyugalmába vonult. A Népszínházban 1890 október 2-án a „Sárga csikó” Bögös-ében ünnepelte meg színészkedése 40 éves jubileumát. Mint színész nem volt jelentékeny, de a főváros tipikus alakja volt magyar ruhájában. Évtizedeken át nemzeti életünk nagy halotainak sírkeresztjét ő vitte a koporsó előtt és ezeknek ravataláról levelenként emléket gyűjtött. Mindig büszkén vallotta magát a nemzet funerátorának s ez önzetlen szolgálata okozta halálát. Irányi temetésénél is ő vitte a keresztet, de meghült s midőn Kossuth Lajos temetésénél is funkcionált, rongált egészsége felmondta a szolgálatot s rövidesen elhunyt.

Kovács Julia, színésznő, sz. 1891 aug. 24-én, Budapesten. Színpadra lépett 1911 június havában.

Kovács Julia, színésznő, sz. 1896 jún. 12-én, Bácskulán. Színpadra lépett 1917 május 2-án.

Kovács Kálmán, hírlapíró, „Az Est” munkatársa. Munkái: „A színpad erkölce”. (Reiter László rajzaival.) Amicuskiadás. Budapest, 1927. 12°. 57. lap. Egy másik művében Gombaszögi Frida művészi pályafutását méltatja élénk színekkel. „Álomkirálynő” magyar legenda 9 képb. Bem. 1930 jan. 22-én, Magyar Színház.

Kovács Károly, színész, sz. 1849 május 6-án, Székelyszitáskeresztúron. Színpadra lépett 1872 január 2-án, Nagy Mihály színgazgatónál. Neje: Molnár (Mészáros) Róza, színésznő, sz. 1850 május 1-én, Marosvásárhelyen. Színpadra lépett 1874 okt. 1-én, Jakabffy Gábor színgazgatónál.

Kovács Károly, színész, sz. 1902-ben, Szilasbalháson, Veszprém m. A színészkolát Rákosi Szidiniél végezte. Allomásai: 1922—24-ben Magyar Színház, 1924-ben Renaissance Színház, 1924—25-ben Országos Kamara Színház, 1925—26-ban Somogyi Kálmánnal, Győr, 1926—28-ban Sebestyén Mihálynál, Miskolcon; 1928-tól Szeged.

Kovács L. Károly, sz. 1883 május 4-én, Brassóban. Színpadra lépett: 1920 szept. havában.

Kovács Kató, színésznő, sz. 1905 július 31-én, Kolozsvárott. Nyolc évig a nagyváradi zárdában tanult. Ezután Stefanidesz Károly, a kolozsvári színház karmestere tanította énekre. Kedvező próbaéneklés után, Janovics Jenő igazgató szerződtette tagjai közé. Két évig volt ott táncos szubrett, majd áttért a primadonna szerepkörre. Működött még Nagyváradon, Andor Zsigmondnál; továbbá Szegeden, Kassán (Iván Sándornál), Pozsonyban és Miskolcon. Főbb szerepei: Cirkuszhercegnő, Pompadour, Marica grófnő, Bajadér, Orpheus Euridikéje stb.

Kovács Kornélia, színésznő. (Lásd: Demény Albertné.)

Kovács Lajos, színész, sz. 1860-ban, Csöményen, Szolnok-Dobokam. 1889 május 12-én fellépett a Nemzeti Színházban, mint